

ת"פ 58701/09/16 - מדינת ישראל נגד ת ש

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 58701-09-16 מדינת ישראל נ' ש
תיק חיצוני: 415852/2016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ממחלקת תביעות מ"י מרחב לכיש
נגד	ת ש ע"י ב"כ עו"ד שרון וקנין
נאשם	

החלטה

הנאשם, ת ש , יליד 1992 מ....., הועמד לדין ביום 25.9.16.

כתב האישום :

ביום 09.10.16 קבע בית המשפט לאור הודאת הנאשם כי הנאשם עבר עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירות לפי סעיף 192 ו - 380 לחוק העונשין התשל"ז 1977 והרשיע אותו בעבירות אלה במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, חשד הנאשם שחברתו המתלוננת בוגדת בו ואז איים עליה דחף אותה ונשכה. למתלוננת נגרמו נפחות במצחה וסימני נשיכה בזרועה.

הסדר הטיעון, ראיות התביעה לעונש וטיעוני התביעה לעונש:

ב"כ הצדדים הסכימו על הגשת תיק החקירה כראיות לעונש וכן הוסכם על הגשת תסקירי שירות המבחן ומכתבים מטעם הנאשם וטענו שניהם בטוב טעם ודעת לעניין ענישתו הראויה של הנאשם.

על פי הסדר הטיעון בין הצדדים נשלח הנאשם לתסקיר ובהתאם לתסקיר יוכל כל צד לטעון על פי הבנתו.

מחלוקת אחת בין הצדדים הייתה בעניין שאלת ביטול ההרשעה והמרתה בקביעה על ביצוע העבירה ללא הרשעה.

מחלוקת שניה הייתה בשאלת העונש כאשר נוכח הערת בית המשפט הסכים ב"כ הנאשם להחמיר את העונש שעליו המליץ שירות המבחן.

ב"כ המאשימה טענה כי חרף התסקיר החיובי, גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי - הרי מאפייני חומרת העבירה מחייבים הרשעה ועונש מאסר בפועל. עוד נטען כי אינטרס השיקום אינו מובהק דיו כדי להעדיפו על האינטרס הציבורי.

לאחר בירור שבוצע עם המתלוננת לבקשת בית המשפט הסתבר כי הנאשם לא יצר עימה קשר מאז המקרה ואינו מציק לה.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש:

ההגנה הפנתה לתסקיר וכן לתיק החקירה.

ראשית טענה ההגנה כי מדובר היה בארוע יחיד שנעשה מתוך סערת רגשות.

שנית נטען כי המדובר היה באירוע חד פעמי הנאשם היה צעיר בשנים והתקשה להתנהל במערכת זוגית ומאז לא יצר קשר עם המתלוננת ולא הסתבך בעבירות נוספות.

שלישית טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם זקוק להליך טיפולי, נמצא מתאים להליך כזה וסיכויי השיקום בנתונים אלה - גבוהים מאוד.

רביעית נטען כי הנאשם הינו אדם עובד נורמטיבי ואין לו הרשעות קודמות.

חמישית נטען כי שירות המבחן ערך תסקיר טיפולי מעמיק וכי המלצתו הינה להמנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש מבחן של"צ ופיצוי למתלוננת.

שישית נטען כי הרשעה תפגע קשות בשיקומו של הנאשם בהיותו עוסק בתחום הבטיחות באש וכניסתו לאתרים מסויימים נמנעת אך בשל העובדה שעומד כנגדו תיק פתוח.

לפיכך ביקש הסניגור להימנע מלהרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ וכן פיצוי למתלוננת כפי שהומלץ על ידי שירות המבחן .

תסקירי שירות המבחן:

שירות המבחן ערך תסקיר מעמיק ויסודי. הנאשם השלים שירות צבאי מלא בתפקידי כיבוי אש בחיל האוויר והמשיך לעבוד בנושא גם באזרחות הנאשם התוודה על העבירות והביע חרטה וצורך טיפולי בנושא שליטה בכעסים ומשום כך החל בטיפול פסיכולוגי. התסקיר שקל טיפול נפשי לו נזקקת המתלוננת מאז העבירה. שירות המבחן קבע כי ישנה נזקקות טיפולית משמעותית על מנת למנוע אלימות בתוך קשר זוגי בעתיד, את אורח החיים היצרני והתקין שהוא מנהל, את ההרתעה המשמעותית שמתקיימת על ידי ההליך המשפטי ואת ההכרה בדפוסים המכשילים.

שירות המבחן המליץ על ענישה באפיק הטיפול שיקומי לרבות צו מבחן שיכלול טיפול קבוצתי רציף לצד הטיפול הכללי. נוכח החשיבות הגבוהה של המסגרת התעסוקתית מחד ופוטנציאל הפגיעה המשמעותי שלה מאידך המליץ שירות המבחן להמנע מהרשעה.

עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

1. הסנגור והתובעת טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977. סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 113, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות ישנים, והכל בעניין הוכחת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

עמוד 2

בכפוף לכך לא קיבל ביהמ"ש טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלתה בקנה אחד עם כתב האישום או עם הסכמתם שלהם או עם ראיות שהגישו.

2. בקביעת העונש הראוי שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פיחוק העונשין (תיקון מס' 113) התשע"ב 2012. תיקון זה עוסקבהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

3. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם.

4. ביהמ"ש התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הראויה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **בשלב ראשון:** קובע בית המשפט כי המשיב חטא באירוע אחד של איומים ואלימות במשפחה

6. **בשלב השני:** קובע בית המשפט את מתחם הענישה הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה. שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הראוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך, בעניין שלפני יש לקבוע כי שיקול השיקום - יש בכוחו לפרוץ את מתחם הענישה.

7. **בשלב השלישי:** אומד בית המשפט את השפעת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה.

אי הרשעה - אימתי :

ראשית יאמר כי כאשר הונחה המסגרת החקיקתית לטיפול במקרים יוצאי דופן, נמנע המחוקק מלהגביל את שיקול דעתו של בית המשפט ולתחום אותו לעבירות מסוימות.

כך עשה המחוקק בקביעת היוצא מן הכלל של אי הרשעה וכך גם בעניין של חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, באלה אף באלה אין עבירה המצויה "מחוץ לתחום".

איזון השיקולים - מקבילית הכוחות:

עניין לנו באיזון עדין, שאינו חד ממדי (סקלרי) אלא רב ממדי (יקטורי).

אופיו הוקטורי של האיזון השיפוטי אומץ בפסיקה פעמים רבות באמצעות המושג "מקבילית הכוחות" זהו מושג השאול מן הפיסיקה של כוחות והמתאר כיצד מחברים וקטורים, לשם ביצוע פעולת חיבור שתביא בחשבון את כיוונו ועוצמתו של כוח גם יחד לכדי סכום אחד.

טכניקה אלגברית של "מקבילית הכוחות" יעילה לשם חישוב עוצמתו וכיוונו של כוח יחיד המתקבל משקלול מספר כוחות העשויים להיות שוני כיוון ועוצמה.

המינוח הפיסיקלי שבו משתמש בית המשפט העליון מתאים מאוד לאיזון הנעשה בעת החלטות שיפוטיות שכן גם בהחלטות אלה מדובר על שיקולים שונים שכל אחד בעל עוצמה וכיוון משלו ועל השופט לשקול אותם ולהוציא מהם את כיוונו ועוצמתו של הכוח שיש בסמכותו ובחובתו להפעיל כלפי בעל דין.

מהי מקבילית הכוחות האופיינית במקרה שבו שוקל בית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם ?

רע"פ 2777/11 עסק בשאלת הרשעתה של רופאה וטרינרית בגין אחריותה לאירוע קשה שבו התרחש נזק גוף לפעוטה. בית המשפט העליון רענן את העקרונות לשימוש בכללים הנדירים של הימנעות מהרשעה וכך נאמר :

10. הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע בדין (ראו: ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996)), ואילו "חריג שבחריגים לכלל זה מותר בידי בית המשפט סמכות להימנע מהרשעה, במקרים יוצאי דופן" (רע"פ 1189/06 בר-לב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.9.2006)). עלינו לצעוד במשעול ההלכה המושרשת בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 342, 337 (1997) (להלן: הלכת כתב):

"המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ראו ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

גילו של הנאשם הנאשם - בגיר צעיר:

כידוע, בעניינים של קטינים להבדיל מבגירים, מביאה קביעה בדבר סיכויי שיקום גבוהים לכך שאי הרשעה הינה הכלל ולא החריג. הלכה זו משליכה על עניינו של הנאשם כבגיר צעיר .

בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 23 הלכת פלוני (ע"פ 7781/12) מנחה כי ככל שגילו של הנאשם צעיר יותר, יהווה הדבר שיקול משמעותי להעדפת שיקולי השיקום על פני שיקולי הענישה וההרתעה.

לפיכך, קבע בית המשפט, כי במסגרת שיקולי הענישה יש להתחשב בייחודיותה של קבוצה זו כדלקמן:

"...לאור כל האמור לעיל, לגישה, יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים אלה לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר

בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש..." (הלכת פלוני שם, בפסקה 58).

מהאמור לעיל עולה, כי יש ליתן משקל להיות הנאשם "בגיר - צעיר", נוכח גילו וחוסר בשלותו בעת ביצוע המעשים.

אי הרשעה ועבירות של אלימות במשפחה

**ראשית ייאמר כי הכלל הנקוט בידי בית משפט זה ובדיני ענישה בישראל הוא כי עבירה שיש בה אלימות
במשפחה סופה הרשעה ועונש מוחשי הכולל מאסר בפועל .**

אם בחירה באי הרשעה הינה חריג, הרי בחירה באי הרשעה כאשר בוצעה עבירת אלמ"ב שקולה לריבועו של אותו חריג
כלומר - חריג שבחריג.

יחד עם זאת נקטו בתי המשפט בישראל חריג נדיר זהבמקרים המתאימים ואף חמורים מזה של המשיב. בעניין זה יש
מקום להזכיר כי אפילו בעבירות קשות של אלימות במשפחה מצאו בתי המשפט מקום להימנע מהרשעה כחריג שבחריג
עקב נסיבות מיוחדות ושיקולי שיקום. (ראה מה שכתבה חברתי כב' השופטת דנה כהן-לקח תפ 44307-02-14)

אי הרשעה - מן הכלל אל הפרט :

אל מול העבירה החמורה שבוצעה שקלתי את השיקולים הבאים :

- גילו הצעיר של הנאשם וחוסר בשלותו.
- עברו הנקי של הנאשם, לרבות העובדה שלא הסתבך בעבירות נוספות.
- סיכויי השיקום הגבוהים שהוערכו לרבות המלצת שירות המבחן .
- ההתקדמות והשינוי שעבר הנאשם עד כה ותוכנית טיפולית אינטנסיבית הצפויה לו בשירות המבחן, באפיק פרטי.
- העדר כפייתיות המוסק מהעדר קשר עם המתלוננת המתלוננת והנאשם שניהם במערכות זוגיות נפרדות והנאשם עומד להנשא לבת זוגו.
- עבודתו של הנאשם בתחום הנדסת בטיחות של כיבוי אש.
- התרשמות חיובית של בית המשפט מן הנאשם.
- המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

התוצאה היא שמקרהו של הנאשם בא בגדרם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ימנע בית המשפט מלהרשיע את
הנאשם .

הנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה:

בית המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

· **הנזק שנגרם מביצוע העבירות:** בית המשפט שקל את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת, הגם שהנזק הגופני איננו מן הגבוהים הרי אירוע של אלימות ואיומים בין בני זוג מקום שבו הציפיה הינה הפוכה עלול לגרום נזק נפשי משמעותי ויש להביאו בחשבון.

· **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה:**

בית המשפט שקל את נסיבות המקרה, קנאותנות של בן זוג צעיר בתוך קשר זוגי בוסרי

· **מספר העבירות שבוצעו ברצף:** בית המשפט שקל את עברו הנקי של הנאשם את העובדה שהקשר ניתן ולא הייתה הסתבכות בעבירות נוספות חרף דפוסי האישיות המכשילים של הנאשם כל זאת בהנתן העובדה שמדובר במקרה יחיד.

· **תחכום שבביצוע העבירות:** מעובדות כתב האישום וממנהגו של הנאשם, לא נראה כי העבירה לוותה בתכנון ותחכום וזוהי בגדר לשון המעטה .

הנסיבות המקלות והמחמירות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בית המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות :

(4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו.

הנאשם הודה כבר במשטרה בהליך המעצר ובהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט.

(11) עברו הפלילי של הנאשם נקי .

התנהגות הנאשם בהליכי החקירה והמשפט:

לשם הגשמת שיקול ענישה זה הביא בית המשפט בחשבון לקולא כי הנאשם הודה במיוחס לו הן במשטרה והן בבית המשפט וחסך מזמנו היקר של בית המשפט. הודאה זו באה כבר בישיבת הקראה שבמסגרת הדיון בבקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

התנהגות זו משקפת ראשית חרטה, היסוס וחזרה מן החטא וחשיבות רבה נודעת להתנהגות כזו לעניין העונש .

המודה בהזדמנות הראשונה לא רק חוסך מזמנו של בית המשפט, ולא רק שמביע בכך חרטה, אלא גם משרת את האינטרס הציבורי בעשיית צדק ומיצוי הדין עם עבריו במהירות. מכיוון שהנאשם הוא זה המסייע לעניין זה, בהודאתו, ראוי הוא להקלה ממשית. אין פירושו של דבר שהקלה זו צריכה לאיין את מעשיו, את הצורך בענישה מרתיעה או את הצורך בגמול הולם, וודאי שיהיו מקרים, בהם חומרת המעשים הינה כזו שהשיקולים הללו יהיו חסרי משקל. יחד עם זאת, במרבית המקרים, יש ליתן משמעות ממשית להודאה בהזדמנות הראשונה, וכך הוא הדבר גם בעניינו.

הדרך אותה נקט הנאשם מן הדין שתפעל לטובתו בהמשך.

הנסיבות המחמירות שאינן קשורות בביצוע העבירה הן אלה:

הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, בשל מהות העבירה או שכיחותה:

בית המשפט שקל לחומרא כי העבירה ומאפייני ביצועה הינם שכיחים למדי ויש להרתיע את הציבור המועד הכולל אנשים ובתנאיו של הנאשם מביצוע עבירות דומות.

בית המשפט רואה לפיכך חשיבות גבוהה בפיצוי המתלוננת בעונש של"צ משמעותי ובצו מבחן ארוך טווח. כל אלה יהיה בהם כדי להביא לשיקומו של הנאשם להמשך השפעתו הברוכה של ההליך המשפטי על שליטתו בכעסים ולענישתו הראויה.

אשר על כן מורה בית המשפט כי:

ביטול הרשעה

- **הכרעת הדין מיום 09/10/2016 תבוטל ותומר בקביעה בדבר ביצוע העבירות.**

צו מבחן

- הנאשם יועמד בצו מבחן ופיקוח שירות המבחן לתקופה של 24 חודשים מהיום .
- הנאשם יקבל טיפול נגד אלימות ולתמיכת מאפייני אישיות כפי שיוורה שירות המבחן וציות שלם להוראות שירות המבחן יהווה תנאי מתנאי צו מבחן זה.
- הנאשם יימנע משימוש בסמים או באלכוהול.
- הנאשם יהיה זמין בכל עת בטלפון שימסור לשה"מ
- הנאשם יימנע מלעבור עבירות מסוג פשע בתקופת המבחן, ראיות לכאורה לעבירה מסוג פשע עבירה בתקופת המבחן תהווה הפרה של צו המבחן.
- הנאשם ימנע מכל קשר עם המתלוננת אלא אם יהיה הדבר ביוזמה ובפיקוח של שירות המבחן בנוסף להסכמתה של המתלוננת.
- הנאשם מוזהר כי אם יפר הוראה מהוראות צו המבחן או הוראות שירות המבחן בקשר עם צו המבחן יוחזר לבית המשפט לשם הרשעתו וגזירת עונשו על פי פקודת המבחן.

שירות לתועלת הציבור

הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 280 שעות על פי תוכנית שיגיש שירות המבחן ולא יאוחר משנה מתום תקופת המבחן.

פיצויים למתלוננת

הנאשם ישלם סך של 9000 ₪ פיצוי למתלוננת הפיצוי ישולם ב - 18 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 01/09/2017 בית המשפט רואה את הפיצוי כחלק מתוכנית שיקומו של הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א סיוון תשע"ז, 05 יוני 2017, בלשכה .

בהעדרי מבית משפט זה ההחלטה תימסר לצדדים במעמד הנאשם על ידי חברתי כב' השופטת ע.חולתא